

var vel, fordi hun hørte til disse sjeldne Mennesker, der altid havde deres hele Verden der, hvor Tilfældet anbragte dem. Hun stammede fra Kristiansfeld, hvor hun for 70 Aar siden fødtes i Brødre-menigheden. I Krigens Tid havde hun haft Ansættelse ved et af Feltlasareterne og havde fulgt Hæren op gennem Jylland. Paa den Maade var hun kommen til Randersegnen, hvor hun var bleven gift, misbrugt og tilsidst ladet i Stikken af en fortrukken Mand.

Hvad skulde der nu blive af hende? Hun forstod sig hverken paa Termometermaalinger eller moderne Aseptik, havde overhovedet ingen anden Uddannelse som Sygeplejerske end et langt Livs Erfaring og Selvopofrelse. Derfor vilde Folk ikke bruge hende.

Men han var for træt til at tænke paa det nu. Da han havde drukket lidt, bad han hende slukke og gaa til Ro.

MADS VESTRUP kom den næste Dag gaaende ude fra sin Roemark, da han midt paa Landsbyens Gade mødte sin Nabopræst og Foresatte, Provst Broberg, der kom kørende sammen med sin Kone i en magelig Kalesjevogn. Den lille graamankede Mand sad indhyllet i en Plæd og dampede saa mægtigt af en Cigar, at hele Skyer stod ham ud af Munden.

Da det gik op for Provsteparret, at den store